

Zbawienna łaska

*„Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę,
i to nie z was: Boży to dar;
Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.
(Ef 2,8.9)*

Bóg jest miłością. Bóg kocha ciebie i mnie. Kocha całą ludzkość, gdyż stworzył nas na swoje podobieństwo. I chociaż to podobieństwo zostało zatarte przez grzech, to mimo to, Bóg postanowił pokazać ogrom swojej niezmiennej miłości do ludzi. Miłość Boża posłała Syna Bożego na śmierć, aby obdarować nas miłosierdziem. Miłość w połączeniu z miłosierdziem staje się tym aktem łaski, która nas czyni wolnymi. Jego łaska czyni cuda w życiu grzeszników. Aby uchronić ich od kary śmierci, spowodowanej przez grzech.

W Liście do Rzymian 11,6 ap. Paweł pisze: „A jeśli z łaski to już nie z uczynków, bo inaczej łaska nie byłaby łaską”. Albo jest się zbawionym przez samą łaskę Bożą, albo jest się zbawionym przez same uczynki. Nie można być zbawionym przez jedno i drugie, a na pewno nie można być zbawionym przez uczynki. Jeżeli uczynki stają się czynnikiem zbawczym, to wówczas łaska przestaje być łaską.

Ap. Paweł pisze: „Nie odrzucam łaski Bożej, bo jeśli przez zakon jest sprawiedliwość, tedy Chrystus daremnie umarł”. (Gal 2,21).

To oznacza, że Bóg uczynił to wszystko przez śmierć Chrystusa dla wszystkich ludzi, którzy „są usprawiedliwieni darmo, z łaski jego, przez odkupienie w Chrystusie Jezusie” (Rz 3,24)